

Til HOD/KS
v/Olav Gjestvang

Vi viser til oppstartsmøte 15. mai 2019 der organisasjonene presenterte sine respektive krav.

NMF og PFF fremmer følgende nye krav

Ordningen med godkjenning for bruk av takst A2k utredes.

Inntil utredning foreligger krever vi at alle organisasjonene skal kunne godkjenne terapeuter for bruk av takst A2k.

Takst A2k endres ikke ved årets oppgjør.

Godkjenning av A2k kompetanse

To dager etter takstforhandlingene 2011 var avsluttet, delegerte Helse- og omsorgsdepartementet myndighet til å godkjenne rett til å utløse takst A2k til NFF. Siden den gang er NFFs spesialistordning blitt endret, uten at de øvrige organisasjonene har blitt orientert. I brev av 29.2.2016 til PFF fremkommer at Helse- og departementet var kjent med at det hadde skjedd en endring 1.1.2016. NMF ble ikke orientert om dette overhodet.

NFF har også flere ganger endret reglene for forhåndsgodkjenning av kurstimer i spesialistordningen. En tilsiktet konsekvens av endringene er at det utelukkende er NFFs egne kurs som forhåndsgodkjennes. Andre organisasjoners kurs forhåndsgodkjennes ikke – uten hensyn til kvalitet. Dette innebærer en helt urimelig og faglig ubegrunnet konkurransevridding. At NFF kan, og kanskje vil godkjenne andre organisasjoners kurs i ettertid er ikke tilfredsstillende. En slik usikkerhet er åpenbart demotiverende for mange kursdeltakere.

Medlemmer som ønsker å melde seg ut av NFF blir informert om at:

«De som har specialisttittel, vil miste denne når utmelding fra NFF trer i kraft. Skulle man melde seg inn igjen senere så må man søke om spesialistgodkjenning på nytt igjen etter at spesialistordningen ble revidert i 2010.»

Vi er kjent med at dette har ført til at fysioterapeuter ikke våger å melde seg ut, fordi de da er redd for å miste A2k-godkjenningen. De facto virker en slik praksis som en organisasjonsmessig innelåsing. Dette hverken kan eller bør staten legge til rette for.

Myndighetene har flere ganger vurdert fysioterapeutenes videreutdanninger med henblikk på mulig offentlig spesialistgodkjenning. Vurderingene er blitt gjort både med hensyn til innhold og hvilken kompetanse disse leder til. I den anledning har de fremhevet takstgodkjenning som et viktig argument for en eventuell offentlig godkjenningsordning. Siste vurdering av slik godkjenning som fremkommer i Primærhelsetjenestemeldingen, er at fysioterapeuter med videreutdanning i manuellterapi er *den eneste* gruppen som vurderes for offentlig spesialistgodkjenning. Per i dag er godkjenningen av terapeuter for bruk av takst A8 og A9 offentlig, mens godkjenning for bruk av A2k foretas av NFF. NMF og PFF mener det er prinsipielt uriktig at godkjenningsordninger som utløser offentlige takster forvaltes av en enkelt fagorganisasjon. I dette tilfellet synes det også som om den organisasjonen som er tildelt godkjenningsansvaret, har etablert retningslinjer som i det minste delvis er motivert av hva som gir organisasjonen selv fordeler.

NFFs myndighet til å godkjenne fysioterapeuter for bruk av takst A2k må straks opphøre. Definisjon av kriterier for godkjenning må revideres i samarbeid mellom staten/KS og organisasjonene. Etter dette krever vi at det offentlige overtar godkjenningen. Som en overgangsordning bør alle organisasjonene kunne godkjenne terapeuter for bruk av A2k.

A2k taksten ved årets forhandlinger

I IKU 2016 tabell 1 fremgår at fysioterapeuter som utløser A2k-taksten allerede i 2014 hadde om lag samme resultat (inntekt minus kostnad) som manuellterapeuter. Når NFF i sitt takstkrav fremholder at fysioterapeuter med spesialistkompetanse har den «kompetansetaksten som gir lavest uttelling», hører det med til bildet at A2k-taksten har hatt en formidabel vekst etter 2014, samtidig som A3-taksten (de tidligere A2-takstene) har hatt en betydelig sterkere vekst enn manuellterapi-takstene. Takstutviklingen etter 2014 gir grunn til å hevde at fysioterapeuter med rett til å utløse A2k-taksten i dag, har høyere resultat enn øvrige kompetansekategorier.

Dagens TBU inneholder ikke eget regneark for terapeuter som bruker A2k-taksten og det er derfor begrenset mulighet til å sammenlikne honoraruttaket for denne gruppen i forhold til terapeuter med A8- og A9-kompetanse.

TBU gir heller ingen informasjon om hvor mange fysioterapeuter som kan utløse A2k og hvilken utdanning de faktisk har. TBU gir imidlertid oversikt over antall A2k takster brukt siden 2011:

2011-12:	122 507
2012-13:	137 428
2013-14:	138 899
2014-15:	164 907
2015-16:	189 793
2016-17:	202 646
2017-18:	195 081
2018-19:	193 155

Tabellen ovenfor viser at antall brukte takster av denne kategorien var økende frem til 2016-17. Frekvensen har deretter falt jevnt. Dette kan indikere at de skjerpede kravene til takstkompetansen per 1.1.2016 har ført til at det ikke har kommet så mange nye utøvere til. De fleste som hever takst A2k vil dermed være de som fikk takstkompetansen på bakgrunn av de opprinnelige og lavere kravene.

Uryddigheten i godkjenningsordningen og det forhold at terapeuter som utløser A2k-taksten sannsynligvis allerede har høyest resultat av fysioterapeutgruppene, taler sterkt for *ikke* å gi takst A2k påslag ved årets forhandlinger.

NFFs premiss om at masterutdanninger innen fysioterapi skal ha lik betaling og at NFFs «godkjente spesialister» har en mer omfattende utdanning, er uriktig på tre måter:

1. De ulike masterutdanningene er forskjellige hva gjelder fysioterapi-, medisinsk- og trygdefaglig innhold.
2. Utdanningskravene gjenspeiler også de helt ulike fullmaktene som gruppene har.
3. Det finnes spesialistgodkjenninger i alle tre forbund. Når det gjelder NFFs ordning har denne endret seg i den perioden forbundet har hatt fullmakt til å godkjenne A2k. Det faglige innholdet i denne påbygningen er ikke dokumentert.

På bakgrunn av ovennevnte kan ikke A2k få tillegg ved årets forhandlinger.

Med hilsen

Peter Chr. Lehne (sign.)
Norsk Manuellterapeutforening

Henning Jensen (sign.)
Privatpraktiserende Fysioterapeuters Forbund

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer